

STANOWISKO UCZESTNIKÓW I INTERESARIUSZY PO WSTĘPNEJ WERSJI PROJEKTU NARODOWEGO PROGRAMU LEŚNEGO

1. Wprowadzenie i cel opracowania

Niniejsza synteza porządkuje i uzasadnia uwagi do wstępnej wersji projektu Narodowego Programu Leśnego (NPL) z dnia 9 lipca 2026 r. Jej celem jest wskazanie tych rozstrzygnięć projektu, które — w ocenie sektora drzewnego — opierają się na niepełnych przesłankach, wewnętrznych niespójnościach lub założeniach z góry przesądzających kierunek polityki państwa, a przez to grożą osłabieniem konkurencyjności krajowego przemysłu drzewnego i bezpieczeństwa surowcowego kraju.

NPL będzie miał rangę dokumentu o skutkach ustawowych. Tym większego znaczenia nabiera wymóg, aby każde rozwiązanie o charakterze normatywnym opierało się na twardych przesłankach — źródłach naukowych, ocenie skutków regulacji oraz obowiązującym prawie — a nie na ustaleniach z debat, które nie mają statusu prawnych wytycznych. Uwagi pogrupowano w **dziesięć obszarów przekrojowych**; w części końcowej zestawiono je w formie tabeli lokalizacja–uwaga–rekomendacja.

2. Obszary krytyczne

2.1 Odpolitycznienie Lasów Państwowych i skład Państwowej Rady ds. Leśnictwa

Dot. pkt 7.6 „Uniezależnienie leśnictwa od partykularnych interesów i bieżącej koniunktury politycznej”, pkt 7.6.2 (str. 86 projektu) — powołanie Państwowej Rady ds. Leśnictwa.

Odpolitycznienie Lasów Państwowych jest deklarowanym od dawna celem Ministerstwa Klimatu i Środowiska, a w toku prac nad NPL wskazywali je **praktycznie wszyscy eksperci** jako jeden z podstawowych kierunków zmian. Wypracowano konkretne propozycje rozwiązań; początkowo nie uzyskały one zgody na uwzględnienie, a ostateczny zapis, choć trafił do projektu, sformułowano na tyle ogólnie, że **w praktyce nie wnosi on nic do rzeczywistego procesu odpolitycznienia**.

Zapis projektu (pkt 7.6.2, str. 86) oraz propozycja Piotra Poziomskiego, Prezydenta PIGPD, są do siebie bardzo podobne, lecz różni je **jeden kluczowy element — brak jednoznacznego zapisu uniemożliwiającego dominację polityków w składzie Rady**. Projekt poprzestaje na miękkim sformułowaniu, że żadna grupa ani organ powołujący „nie powinien” samodzielnie dysponować większością głosów. Bez twardego ograniczenia nowy organ może zostać obsadzony w taki sposób, że pozostali interesariusze pełnić będą wyłącznie rolę **symbolicznego dodatku**, a mechanizm nadzoru — zamiast chronić apolityczność — stanie się kolejnym narzędziem wpływu politycznego.

Zapis w projekcie NPL (pkt 7.6.2, str. 86)	Propozycja P. Poziomskiego, 02.07.2026
„Powinna się składać z kilkunastu członków” — liczba nieokreślona.	15 członków w równych proporcjach (5 grup interesariuszy).
Środowisko naukowe; praktyka leśna; gospodarka oparta na drewnie; organizacje społeczne i JST; organy państwa.	Nauki leśne i wiedza ekspercka; praktyka leśna i pracownicy Służby Leśnej; krajowy przemysł drzewny i usługi leśne; samorządy oraz organizacje społeczne i przyrodnicze; organy

Zapis w projekcie NPL (pkt 7.6.2, str. 86)	Propozycja P. Poziomskiego, 02.07.2026
	państwa.
„Żadna z grup ani żaden organ powołujący nie powinien samodzielnie dysponować większością” — sformułowanie miękkie (rekomendacja).	„Żadna grupa ani organ nie może samodzielnie posiadać większości głosów” — zakaz wiążący.
Brak zakazu łączenia członkostwa z funkcjami politycznymi.	Członkiem nie może być poseł, senator, europoseł, członek RM, sekretarz/podsekretarz stanu, członek partii, osoba w sztabie wyborczym (wyjątek: 3 przedstawicieli resortów).
Kadencyjność i rotacyjność „niepowiązana z cyklami wyborczymi” — ogólnie.	Kadencja 6 lat, maks. 2; rotacja 1/3 składu co 2 lata; kadencja niepokrywająca się z kadencją Sejmu; enumeratywne przesłanki odwołania.
Brak progu kwalifikowanego dla kluczowych uchwał.	Uchwały kluczowe (m.in. powołanie Dyrektora Generalnego, strategia, plan finansowy, absolutorium) — większość $\geq 3/5$ ustawowego składu.

Rekomendacja: zastąpić miękkie sformułowanie „nie powinien” wiążącym zakazem („nie może”) i uzupełnić pkt 7.6.2 o gwarancje z propozycji PIGPD, w szczególności: ustawowy zakaz łączenia członkostwa w Radzie z czynnymi funkcjami politycznymi (poza ściśle określoną, mniejszościową reprezentacją resortów), stały skład 15 osób w równych proporcjach, kwalifikowaną większość 3/5 dla decyzji kluczowych, kadencyjność zdesynchronizowaną z kadencją Sejmu oraz enumeratywne przesłanki odwołania. Bez tych elementów zapis o odpolitycznieniu pozostaje deklaracyjny.

Propozycja zapisu: *Państwowa Rada ds. Leśnictwa składa się z 15 członków reprezentujących w równych proporcjach: naukę leśną i niezależną wiedzę ekspercką, praktykę leśną i pracowników, krajową gospodarkę opartą na surowcu drzewnym, organizacje społeczne i jednostki samorządu terytorialnego oraz organy państwa odpowiedzialne za środowisko, gospodarkę i finanse publiczne. Żadna z grup ani żaden organ powołujący nie może samodzielnie dysponować większością głosów w Radzie.*

2.2. Terminologia: „biomasa drzewna” zamiast „drewno okrągłe”

Dot. m.in.: „Wdrożenie zasady kaskadowego wykorzystania biomasy drzewnej”, pkt 5.2 oraz cyfrowy system monitorowania przepływów.

Projekt posługuje się pojęciem „biomasa drzewna” tam, gdzie przedmiotem regulacji jest w istocie **drewno okrągłe**. Są to kategorie nietożsame: „biomasa drzewna” obejmuje również pozostałości pozrębowe, korę, zrębki i produkty uboczne, których reżim gospodarowania jest odmienny. Objęcie zasadą kaskadowości oraz cyfrowym systemem klasyfikacji i monitorowania całej „biomasy”, zamiast precyzyjnego drewna okrągłego, rozszerza obowiązki sprawozdawcze i ograniczenia strumieni surowca, które nie były przedmiotem debaty i nie wymagają takiej kontroli.

Rekomendacja: konsekwentnie zastąpić „biomasę drzewną” pojęciem „drewno okrągłe” we wszystkich miejscach, gdzie mowa o zasadzie kaskadowego wykorzystania i o systemie monitorowania przepływów surowca.

2.3. Produkty uboczne (by-products) i zawężenie łańcucha wartości

Dot. akapitu o biogospodarce oraz o zwiększeniu roli drewna w gospodarce niskoemisyjnej.

Ujęcie kaskadowego wykorzystania nie może zawężać kierunków zagospodarowania produktów ubocznych do jednego odbiorcy. Zbyt wąska definicja **uzależnia przemysł tartaczny od jednego kanału zbytu** i pomija realnych, istotnych odbiorców produktów ubocznych — rozbudowany sektor energetyczny lub produkcję cegieł. Analogicznie, wskazywanie wyłącznie „przemysłu meblarskiego i produkcji płyt” jako bazy dla kaskadowości nadmiernie zawęża obraz: właściwym punktem odniesienia jest cały **przemysł drzewny**.

Rekomendacja: posługiwać się szerokim pojęciem „przemysł drzewny”; zasadę kaskadowości sformułować tak, by nie preferowała jednego kierunku zagospodarowania produktów ubocznych i nie blokowała ich wykorzystania przez sektor energetyczny oraz inne gałęzie przerobu.

Zastrzeżenie dotyczy także zapisu o „ograniczaniu wykorzystania pełnowartościowego drewna w celach energetycznych”: kierunek ten jest do zaakceptowania jedynie o tyle, o ile nie ogranicza wykorzystania energetycznego produktów ubocznych i drewna, dla którego brak jest ekonomicznie uzasadnionego zastosowania materiałowego.

2.4. Eksport surowca i krajowy przerób — usunąć zawężenie „poza UE”

Dot. pkt 5.4.4 oraz zapisów o ograniczeniu eksportu i o ustawie o drewnie jako surowcu strategicznym.

Projekt wielokrotnie ogranicza cel „ograniczenia eksportu nieprzetworzonego drewna” do kierunku „poza Unię Europejską”. Zawężenie to jest sprzeczne z deklarowanym celem budowy wartości dodanej w kraju: wywóz nieprzetworzonego surowca osłabia krajowy przerób niezależnie od tego, czy trafia poza UE, czy na rynek wewnętrzny Unii. Właściwym celem polityki jest **promowanie głębszego przerobu w kraju i ograniczanie eksportu surowca nieprzetworzonego w ogóle**, realizowane przez mechanizmy stymulujące, a nie wyłącznie zakazowe.

Rekomendacja: wykreślić sformułowanie „poza UE / poza Unię Europejską”; przeformułować cel na stymulowanie krajowego, głębszego przerobu surowca drzewnego oraz ograniczanie eksportu drewna nieprzetworzonego jako takiego.

2.5. Wycena usług ekosystemowych i Całkowita Wartość Ekonomiczna (TEV)

Dot. pkt 4.1 (waloryzacja), Celu 4 oraz akapitów o TEV i „kosztach utraconych korzyści”.

Projekt konsekwentnie przyjmuje tezę, że „łączna wartość usług nierynkowych często przewyższa zyski z produkcji drewna”, i czyni z niej narzędzie wpływu na decydentów. Konstrukcja ta jest metodycznie wadliwa z trzech powodów:

- zapis **z góry przesądza wynik** analizy („wykazanie, że...”), co jest sprzeczne z zasadą rzetelnej, bezstronnej oceny;
- porównuje się dwie **nieprzystawalne kategorie ekonomiczne** — usługi nierynkowe (szacowane modelowo, estymacyjnie lub deklaratywnie) i rzeczywiste transakcje rynkowe;

- po stronie gospodarczej uwzględnia się **wyłącznie wartość samego drewna**, a nie cały łańcuch wartości dodanej powstającej w dalszym przerobie — co skutkuje jednoczesnym **przeszacowaniem usług ekosystemowych i niedoszacowaniem wykorzystania gospodarczego surowca drzewnego**.

Rekomendacja: usunąć sformułowania przesądzające wynik; wyceny usług ekosystemowych traktować jako funkcję pomocniczą, a nie „twardą” podstawę wyznaczania polityki państwa; w wycenie funkcji gospodarczych uwzględniać cały łańcuch wartości dodanej, a nie samą wartość surowca.

2.6. Włączanie wycen do rachunków narodowych

Dot. Celu 4 — mechanizmów włączania wartości usług ekosystemowych do rachunków narodowych / PKB.

Włączanie szacunkowej wartości usług ekosystemowych do rachunków narodowych jest obecnie przedwcześnie. Usługi te nie mają cen rynkowych, a ich wycena zależy od przyjętej metody, założeń i stopy dyskontowej. Łączenie wartości hipotetycznych z rzeczywistymi transakcjami **zmniejsza przejrzystość rachunków narodowych**, grozi podwójnym liczeniem korzyści ujętych już w innych sektorach oraz sztucznym zawyżaniem lub zaniżaniem obrazu gospodarki, generując przy tym znaczne koszty administracyjne bez gwarancji wiarygodności danych.

Rekomendacja: prowadzić odrębne rachunki środowiskowe oparte na miernikach fizycznych (powierzchnia i stan lasów, retencja wody, pochłanianie CO₂); wyceny pieniężne traktować jako analizy pomocnicze, a nie składnik PKB lub podstawowych rachunków narodowych.

2.7. Lasy o wiodącej funkcji społecznej (LoWFS) i status ONoL

Dot. pkt 3.5 oraz odwołań do Ogólnopolskiej Narady o Lasach (ONoL) i klasyfikacji LoWFS.

Projekt opiera wyznaczanie „lasów o wiodącej funkcji społecznej” na ustaleniach Ogólnopolskiej Narady o Lasach. Podejście to budzi zasadnicze zastrzeżenia:

- brak definicji, na czym miałyby polegać „wiodąca funkcja społeczna” — wskazywane funkcje (turystyka, spacer, zbieranie grzybów, poprawa jakości powietrza) **są już realizowane** przez Lasy Państwowe i wynikają wprost z ustawy o lasach (m.in. kategoria lasów ochronnych w granicach i w otoczeniu miast oraz w strefach uzdrowiskowych — art. 15 wspomnianej ustawy);

Art. 15. Rodzaje lasów ochronnych

Za lasy szczególnie chronione, zwane dalej "lasami ochronnymi", mogą być uznane lasy, które:

...

7) są położone:

a) w granicach administracyjnych miast i w odległości do 10 km od granic administracyjnych miast liczących ponad 50 tys. mieszkańców,

b) w strefach ochronnych uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej w rozumieniu ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1135),

- ustalenia ONoL **nie stanowią prawnych wytycznych** do kształtowania polityki państwa; wytyczne mają dopiero powstać w ramach NPL, który uzyska rangę ustawową;

- sam sposób wypracowania wyników ONoL był krytykowany przez licznych uczestników; jednocześnie wykazano oddolną inicjatywę do wyznaczania takich obszarów, co zostało pominięte, **upolityczniając proces** zamiast oprzeć go na inicjatywie lokalnych społeczności;
- zgodnie z wytycznymi UE z 2023 r. Polska powinna w procesie krajowym zdefiniować „starolasy”, a następnie je wyznaczać z **uwzględnieniem oceny skutków**.

Rekomendacja: nie traktować ONoL jako podstawy normatywnej; zdefiniować pojęcia w procesie krajowym wraz z oceną skutków; wyznaczanie LoWFS oprzeć na obiektywnych kryteriach i inicjatywie oddolnej, a nie na decyzji politycznej.

2.8. Certyfikacja gospodarki leśnej (FSC / PEFC)

Dot. pkt 7.4 oraz akapitu o kontynuacji systemów certyfikacji.

Dokument rangi ustawowej **nie powinien wymieniać z nazwy konkretnych, komercyjnych systemów certyfikacji** (FSC, PEFC). Rodzi to ryzyko uprzywilejowania wybranych podmiotów oraz uzależnienia dostępu do rynku od prywatnych standardów. Należy również podkreślić dobrowolny charakter certyfikacji. Dodatkowo znaczenie tych systemów jako dowodu odpowiedzialnego zarządzania w Europie maleje — rozbudowa unijnych regulacji i polityk środowiskowych sprawia, że sam fakt pochodzenia drewna z UE jest już świadectwem odpowiedzialnego gospodarowania.

Rekomendacja: usunąć nazwy „FSC” i „PEFC”; zastąpić sformułowaniem „co najmniej dwóch dobrowolnych systemów certyfikacji”; uwzględnić malejące znaczenie certyfikacji rynkowej wobec regulacji UE.

2.9. Ograniczenia i wyłączenia z użytkowania — brak podstaw i skutki dla pozyskania

Dot. pkt 4.5.2, 4.5.5, 4.5.6 oraz zapisu o rezygnacji ze zrębów zupełnych („leśnictwo bliższe naturze”).

Blok ograniczeń w gospodarowaniu budzi zastrzeżenia zarówno co do podstaw merytorycznych, jak i skutków gospodarczych:

- „Leśnictwo bliższe naturze” — **brak racjonalnego uzasadnienia dla całkowitej rezygnacji ze zrębów zupełnych**; jest to jeden z uzasadnionych sposobów pozyskania, którego nie należy eliminować z zestawu narzędzi hodowlanych, dotyczy to przykładowo siedlisk, które w związku z zamieraniem lasów będą wymagały tego rodzaju rębni;
- szczegółowe listy siedlisk wyłączanych z użytkowania (pkt 4.5.2) wprowadzono **bez dyskusji o szczegółach**; poziom szczegółowości (typy siedliskowe, kombinacje gatunkowe, bufory, nachylenia $\geq 30^\circ$, powierzchnie enklaw) nie był przedmiotem uzgodnień;
- wstrzymanie pozyskania w okresie lęgowym ptaków (pkt 4.5.5) **de facto zatrzymuje pozyskanie przez większość roku**; już obecnie pozyskanie jest obwarowane obowiązkiem identyfikacji drzew dziuplastych i z gniazdami oraz wstrzymania prac w ich sąsiedztwie;
- zwiększenie zasobu drewna martwego (pkt 4.5.6) — brak odpowiedzi, **jak zobowiązać właścicieli prywatnych** oraz jak — wobec zmian klimatu i suszy — wpłynie to na **zagrożenie pożarowe**. Dla kontekstu: obecny zasób martwego drewna szacuje się na ok. 84,55 mln m³ (ok. 11,9 m³/ha w lasach zarządzanych przez LP oraz ok. 9,8 m³/ha w lasach prywatnych).

Rekomendacja: utrzymać zręby zupełne jako dopuszczalne narzędzie; poddać szczegółowe kryteria wyłączeń realnym uzgodnieniom i ocenie skutków; przeformułować ograniczenia sezonowe tak, by nie paraliżowały pozyskania; dla drewna martwego określić wykonalny mechanizm dla lasów prywatnych oraz ocenę ryzyka pożarowego.

2.10. Braki źródeł i nieuzasadnione wartości docelowe

Dot. pkt 3.1 (powierzchnia ochrony) oraz celu dot. odnowienia naturalnego (25% do 2035 r., 40% do 2050 r.).

Kluczowe twierdzenia i cele liczbowe nie zostały udokumentowane. Teza, że „powierzchnia lasów objętych ochroną jest — z punktu widzenia aktualnych wyników badań — wciąż niewystarczająca”, **nie zawiera odwołania do źródeł**. Podobnie cele udziału odnowienia naturalnego (powyżej 25% do 2035 r. i 40% do 2050 r.) podano bez uzasadnienia, dlaczego przyjęto właśnie takie poziomy.

Rekomendacja: uzupełnić przypisy do aktualnych, recenzowanych badań przy każdym twierdzeniu o charakterze normatywnym; uzasadnić wartości docelowe analizą wykonalności, w przeciwnym razie je usunąć lub zmniejszyć.

2.11. Pozostałe uwagi przekrojowe

- **System rekompensat / starolasy (pkt 4.2.4):** niespójność nazewnictwa — tytuł mówi o „właścicielu” bez rozróżnienia, a tekst zawęża do właścicieli „prywatnych”. Mechanizmem powinny być objęte także Lasy Państwowe.
- **Regulacja ruchu turystycznego:** ograniczanie i kanalizowanie dostępności obszarów przyniesie skutek odwrotny do zamierzonego i uderzy w społeczności lokalne. Zamiast ograniczeń dostępu należy skutecznie penalizację już obowiązujących wykroczeń.
- **Rozkład obciążeń:** mniejsze miejscowości nie powinny być obciążane zwiększonym pozyskaniem drewna na rzecz aglomeracji miejskich.
- **Odpowiedzialność strony społecznej:** wraz ze wzrostem wpływu strony społecznej na decyzje musi zostać określony współmierny wzrost odpowiedzialności za podejmowane decyzje.

3. Zbiorcze zestawienie uwag i rekomendacji

Poniższa tabela stanowi skrótowy rejestr uwag; szczegółowe uzasadnienie zawarto w części 2.

Miejsce w NPL	Istota uwagi krytycznej	Rekomendacja PP
5.2; monitoring	Użycie pojęcia „biomasa drzewna” zamiast „drewno okrągłe” rozszerza reżim na produkty uboczne.	Zastąpić „biomasę drzewną” pojęciem „drewno okrągłe”.
Biogospodarka; niskoemisyjność	Kaskadowość zawężona do jednego kierunku; pominięcie sektora pelletowego i innych odbiorców.	Użyć pojęcia „przemysł drzewny”; nie preferować jednego kierunku zagospodarowania by-products.
5.4.4; ustawa o drewnie	Ograniczenie eksportu tylko „poza UE”.	Wykreślić „poza UE”; stymulować głębszy przerób krajowy i ograniczać eksport surowca w ogóle.

Miejsce w NPL	Istota uwagi krytycznej	Rekomendacja PP
4.1; Cel 4 (TEV)	Zapis przesądza wynik; porównanie nieprzystawalnych kategorii; pominięcie łańcucha wartości.	Wyceny jako funkcja pomocnicza; uwzględnić cały łańcuch wartości dodanej.
Cel 4 (rachunki)	Włączanie wycen do rachunków narodowych/PKB — przedwczesne i nieprzejrzyste.	Odrębne rachunki środowiskowe na miernikach fizycznych; wyceny tylko pomocniczo.
3.5; ONoL; LoWFS	Brak definicji funkcji społecznej; ONoL bez rangi prawnej; upolitycznienie procesu.	Zdefiniować pojęcia z oceną skutków; wyznaczanie oddolne i apolityczne.
7.4 (certyfikacja)	Wymienianie z nazwy FSC/PEFC w akcie o randze ustawowej.	„Co najmniej dwa dobrowolne systemy”; usunąć nazwy własne.
4.5.2 / 4.5.5 / 4.5.6	Wyłączenia z użytkowania bez uzgodnień; paraliż pozyskania; ryzyko pożarowe.	Utrzymać zręby zupełne; uzgodnić kryteria; wykonalny mechanizm dla drewna martwego.
3.1; odnowienie nat.	Brak źródeł dla tez i wartości docelowych (25% / 40%).	Uzupełnić przypisy i analizę wykonalności lub usunąć wartości.
4.2.4 (rekompensaty)	Niespójność „właściciel” vs „prywatny”; pominięcie LP.	Objąć mechanizmem wszystkich właścicieli, w tym LP.
Ruch turystyczny	Ograniczanie dostępności jest kontrproduktywne, uderza w społeczność lokalne.	Zamiast ograniczeń — penalizacja obowiązujących wykroczeń.
Udział społeczny	Wzrost wpływu bez wzrostu odpowiedzialności.	Powiązanie wpływ strony społecznej z odpowiedzialnością za decyzje.
7.6.2 (str. 86); Rada	Zapis o odpolitycznieniu zbyt ogólny; brak zakazu dominacji polityków w składzie Rady.	Wiążący zakaz („nie może”); zakaz łączenia z funkcjami politycznymi; skład 15 os., większość 3/5 — wg propozycji PIGPD.

4. Podsumowanie

Sektor drzewny popiera cele NPL w zakresie odporności lasów, ich roli w gospodarce niskoemisyjnej i rozwoju biogospodarki. Zwraca jednak uwagę, że część rozstrzygnięć projektu opiera się na przesłankach nieudokumentowanych źródłowo, na kategoriach ekonomicznych stosowanych w sposób nieporównywalny oraz na ustaleniach pozbawionych statusu prawnych wytycznych. Wobec ustawowej rangi dokumentu konieczne jest oparcie każdego rozwiązania normatywnego na rzetelnych źródłach i ocenie skutków oraz zachowanie równowagi między funkcjami ochronnymi, społecznymi i gospodarczymi lasu — w tym pełnym uwzględnieniem wartości całego łańcucha przerobu drewna.

Szczególne znaczenia nabiera deklarowany od lat cel odpolitycznienia Lasów Państwowych. Aby nie pozostał on wyłącznie deklaracją, zapis o Państwowej Radzie ds. Leśnictwa musi zawierać twarde gwarancje niedopuszczające do dominacji polityków w jej składzie — zgodnie z propozycją Piotra Poziomskiego, Prezydenta PIGPD, przedstawioną w części 2.1.

Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego

Na koniec należy zwrócić uwagę na **asymetrię szczegółowości zapisów**. W trakcie obrad zespołów wskazywano, że treść programu powinna ograniczać się do kilkudziesięciu tez, rozwijanych dopiero na dalszych etapach prac. Tymczasem można odnieść wrażenie, że część elementów — zwłaszcza tych dotyczących ochrony środowiska oraz ograniczeń w gospodarce leśnej — rozwinięto szczegółowo, a niekiedy wręcz detalicznie, podczas gdy zagadnienia gospodarcze potraktowano bardzo ogólnie. Rodzi to obawę, że tak nierównomiernie ujęte zapisy mogą być w przyszłości **dowolnie interpretowane w zależności od bieżącej potrzeby politycznej**. Dla zachowania równowagi między funkcjami lasu konieczne jest ujednolicenie poziomu szczegółowości — albo przez sprowadzenie zapisów szczegółowych do poziomu tez kierunkowych, albo przez równie precyzyjne rozwinięcie części gospodarczej.

W konsekwencji tej asymetrii projekt NPL — rozbudowując wymiar ochronny i ograniczający, a traktując ogólnikowo gospodarczy — w żaden sposób nie zabezpiecza trwałości ani stabilnego rozwoju przemysłu drzewnego. Brak precyzyjnych, wiążących gwarancji w zakresie dostępności i przewidywalności podaży surowca, długoterminowych ram jego gospodarczego wykorzystania oraz oceny skutków dla sektora sprawia, że interesy branży pozostają jedynie deklaratywne i mogą być swobodnie pomijane w zależności od bieżącej potrzeby politycznej.

- Magdalena Brodzińska - Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego, Członek Zespołu Wspierającego NPL
- Kazimierz Czapiewski – Polski Komitet Narodowy EPAL, Członek Zespołu Wspierającego NPL
- Janusz Dawidziuk – Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, Członek Grupy Roboczej NPL
- Longin Graczkowski – Stowarzyszenie Przemysłu Tartaczno
- Rafał Gruszczyński – Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego, Członek Zespołu Wspierającego NPL
- Dawid Jakubowski - Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego, Członek Zespołu Wspierającego NPL
- Janusz Komurkiewicz - Związek Polskie Okna i Drzwi
- Dr hab. inż. Sławomir Krzosek, prof. SGGW – Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Członek Zespołu Wspierającego NPL
- Piotr Poziomski - Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego, Członek Grupy Roboczej NPL
- Zygmunt Stanula - Ogólnopolskie Stowarzyszenie Producentów Programu Ogrodowego, Członek Zespołu Wspierającego NPL
- Marta Uciniek – Stowarzyszenie Przedsiębiorców Leśnych im. Mieczysława Wierzbickiego w Gołuchowie
- Mariusz Sibiński – Zrzeszenie Producentów Palet i Innych Wyrobów z Drewna, Członek Grupy Roboczej NPL

W imieniu wszystkich sygnatariuszy:

Piotr Poziomski

Prezydent Polskiej Izby Gospodarczej Przemysłu Drzewnego